

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus pro inimicis orauit art. & ho. XLII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

mus autem Dominum ac redemptorem nostrum, non aliam ob causam cruci affixum, quam propter delenda peccata nostra. Toties igitur Dominum crucifigis, quoties passionis eius causam iteras. Tertio, qui opera bona & studia sancta impedit, manus Christi (quo autore omnia bona in nobis & nobiscum sunt) crucifigit. Et qui in Christi membris desideria prava excitat aut stabilit, Christi pedes cruci affigit. Quarto, ad vulnera Christi præcipua, exercitiū tibi formare debes sanctum huiusmodi: Si te premat tentatio, aduersitas, persecutio, quælibet, ad sinistram confugas manum: ibi virtutem & protectionem inuenies in vulnere Christi. Ibi enim virtutem te oportet haurire, qua toleres aduersa, omniatq; tentamenta superes. Porro, si blanda, delectabilia, voluptuosatq; alliciunt: si honores, gloria, diuitiæ, cæteraq; huius mundi gaudia te cupiunt inescare, atq; à via arcta ad latam, quæ ducit ad perditionem, abducere, ad dexteram Iesu confugito manum. Ibi in eius vulnere abscondere, ibi immergere, atq; virtutem exhauri, qua omnia huius mundi arbitris contemnasq; vt stercora, vt Christum lucrifacias. Potes etiam in his duobus vulneribus recondere opera tua. In sinistra manus vulnus reponere peccata tua, quæ ibi eluantur, & à quibus munderis, donec super niuem dealberis in sanguine agni. In dextera verò vulnus recondas Dei dona, opera quoq; tua bona, vt ibi sanctificentur, & à vento custodiantur inanis gloriæ, ne tibi quicquam ascribas, arroges, tribuas vel vsurpes, sed in Deum solum purè omnia referas. In sinistro pede cunctas affectiones tuas prauas, concupiscentiasq; tuas vitiosas include. Ibi cogitationes noxias compesce. Porro, in pede dextero desideria sancta reconde, quibus vt perficienda præbeat facultas, quæ Deo sunt beneplacita, pete. De quinto vulnere lateris, quamuis hic non sit loquendi locus, tamen vt integrum fiat exercitiū, per anticipationem dicimus, quod in vulnus hoc, quod in latere post mortem Dominus recepit, & ad cor vsq; pertingens, illud vulnerauit: cor tuum offeras, paratus per resignationem nudam ac plenam, omnimodis & ad omnia, quæcunq; super te permiserit, aut quicquid tecum fecerit Deus. De horum vulnerum virtute Augustinus loquens: Cum me, inquit, pulsat aliqua turpis cogitatio, recurro ad vulnera Christi, & sanor. Cum me premit caro, recordatione vulnerum Domini mei resurgo. Cum diabolus mihi parat insidias, fugio ad viscera Dei mei, & recedit à me. Si ardor libidinis moueat membra mea, recordatione filij Dei mei extinguitur: vnde in omnibus aduersitatibus meis non inuenio tam efficacax remedium, quam vulnera Christi. In his dormio securus, & requiesco intrepidus. Iterumq; dicit: Quicquid mihi ex me ipso deest, vsurpo mihi ex visceribus Domini mei Iesu: quoniam inde misericordia mihi affluit: nec desunt foramina, per quæ fluant misericordiæ Domini, quas in æternum cætabo. Iterumq; subdit: Vulnera Iesu Christi plena sunt misericordiæ, plena pietate, plena dulcedine, plena charitate. Per has rimas licet mihi gustare, quæ suavis est Dominus, Dominus meus, Deus meus.

IESUS PRO INIMICIS ORAVIT. Artic. XLII.

Lucæ 23.

Iesus autem dicebat: (scilicet dum crucifigeretur) Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt.

HOMI.

HOMILIA XLII.

Inter omnes quas pijsimus Dominus Iesus sustinuit iniurias, inter omnes dolores ac poenas, iniuriam ad inimicos suos semper tenuit charitatem, pro malis reddens bona. Cum enim malediceretur, non maledixit: cum torqueretur, non se vindicauit: sed tortoribus suis intime etiam compatiens, eosdem apud patrem excusans, orauit pro eisdem, dicens: *Pater, ignosce illis, qui nesciunt quid faciunt.* O misericordiam, o abyssum pietatis, o bonitatis & clementiae venam. Extenduntur membra, rumpuntur nerui, compages soluantur, separantur ossium coniunctiones, pedes fodiuntur clauis & manus, irrogantur blasphemiae Christo. Inter haec omnia nunquid murmurat Christus? Quid contra haec omnia ipse objicit? quomodo pugnat? quae eius sunt arma? Nempe patientia & charitas. Ita enim ac si nullos prorsus dolores sentiret, iniuriarum omnium immemor, & perinde ac si alius foret a se qui torqueretur inter malleorum ictus, inter cruciatus quos sentiebat durissimos clamauit: *Pater dimitte illis, nesciunt enim quid faciunt.* Reuera quid faciant nesciunt: faciunt enim malum sibi, Christo bonum. Et hoc modo quicumque persequuntur proximos, nesciunt quid faciunt. Malum enim putant se proximo inferre. Verum nihil mali proximo, sibi verò mala inferunt grandia: quae tamen dum sibi comparant, nesciunt: quomodo etiam ignorant, quam coronam ijs quibus mala se putant inferre, parent, quod vè bona illis accumulent. Potest tamen sic quoque intelligi: *Nesciunt quid faciunt.* Sciunt quidem quod me crucifigunt, nesciunt tamen quem crucifigant. *Si enim cognouissent, nunquam Dominum gloria crucifixissent.* Neque enim omnes qui Christum crucifigi ante Pilatum postularant, iniquo erant in eundem animo adfecti, sed multi erant inter eos, qui à pharisaeis suasi atque seducti, quasi pro zelo legis ad hoc obligarentur, ut Christum, quem audierat: à pharisaeis seductorem esse & temerarium legis, interficiendum procurarent. Hi non malitia, sed ignorantia persecuti sunt Christum. Pro his orauit Christus, pro ijs quoque à patre exauditus est. Neque enim decebat, orationem tanta charitate pro inimicis fufam, non exaudiri, aut inanem & sine fructu fieri. Haec igitur oratio impetravit, ut in die Pentecostes conuerterentur ad Christum tria millia, & quinque millia hominum. Huius orationis virtute in morte Christi factum est, dum viderent permulti quae fiebant signa, ut tunderent pectora sua compuncti dicentes: *Vere filius Dei hic erat.* Solent qui varios sentiunt dolores, hunc potissime conqueri, aut pro illo querere remedium vehementius, quo grauius torquentur. Hoc modo Christus quoque fecit. Grauisimum enim quod torquebatur dolorem conqueritur, cui ut mederetur, clamauit: *Pater ignosce, &c.* Dolebat enim vehementissime pro peccatis nostris, potissime autem pro hoc tam enormi peccato suae crucifixionis. Idcirco tacens omnes alios dolores, huic tantum dolori cordis sui, quem pro peccatis ferebat se crucifigentium, à patre mederi perit. Ideo sanctus Bernardus ait: Christus flagellis caesus, spinis coronatus, clauis confossus, crucifixus, opprobrijs saturatus, omnium dolorum immemor, ait: *Pater ignosce illis.* Et Anselmus: Qualis, inquit, est hic, qui in omnibus pressuris suis nec semel os suum aperuit, ut aut querelae aut excusationis, aut comminationis, aut maledictionis verbum aduersus

Charitas
Christi in-
uicta.
1. Petri 2.

Arma Chri-
sti quae.

Persecutores
proximorum
nescire quid
faciant.

1. Cor. 2.

Orationis
Christi in
cruce virtus
quanta.
Act. 2. & 4.
Matth. 27

Dolor Chri-
sti in cruce
vehementis-
simus quis.

Bernardus.

Anselmus.

maledictos illos proferret? & nouissime verbum benedictionis, quale à feculo non est auditum, pro inimicis suis effudit. Quid hoc viro mansuetius, quid benignius & anima mea vidisti? Considera pectus illud dulcissimum, quam tranquillitatem pietatis obseruauit. Non suam ostendit iniuriam, non peccatam reputat, non sentit contumelias, sed ipsis potius à quibus patitur, ille cõpatitur: à quibus vulneratur, ille medetur: vitam procurat, à quibus occiditur. Hæc ille. O quam dulcis melodia hæc inter malleatorum audiebatur iustus, qua nimirum se Iesus Dei ostendebat filium. Quippe qui diuinam potius quam humanam benignitatem crucifixoribus expressit, mansuetudinem miram in cõtumelijs, patientiam in aduersis retinens, auditur eos qui se crucifigebant excusare, & pro eisdem orare.

Inimicis nostris vt beneficiamus, illorumq; erratibus vti ex animo compatiamur, & ignoscamus.

Quomodo
filij Dei effi-
ciamur.
Matth. 5.

Inimicis cur
fit compa-
tiendum.
Inimici quã-
tum proficiat
homini.

Inimici ho-
noribus ac
beneficijs
prosequedi.

Hebræ. 12.

Quid hic discimus aliud, quam vt simus filij Dei, simus misericordes, firmusq; perfecti, sicut pater noster cœlestis perfectus est, qui solem suum oriri facit super bonos & malos, & pluit super iustos & iniustos, diligendo inimicos nostros, benefaciendo eis qui oderunt nos, & reddendo pro malo bonum, pro nulla offensione quærentes vltionem? Nihil enim discere possimus nobilius, nihil cõtemplari magis eximium, nihil deniq; fructuosius imitari, quam quod hic docetur, vt inimicis compatiamur nostris, qui se grauius quam nos lædunt, imò qui nobis, si volumus, ad patientiæ conducunt coronã. Quamobrem pro illis non aliter atque pro amicis, qui in multis profunt nobis, oremus. Faciunt sollicitos, faciunt circumspectos, dant patientiæ occasiõnem, tollunt inanem gloriatiõnem aut iactantiã, defectus quoq; & infirmitates nostras nobis ostendunt: & breuiter quicquid nobis adulatorum fida blandities, quicquid laudantium nos turba nobis aduehit mali, hoc persequentes & inimici sanant. Exemplo igitur Christi, eiusdemq; amore, non solum absq; murmure & vindicta toleremus ingratos & inimicos, verum etiã honoribus & beneficijs animo sincero eos prosequamur. Quapropter reconde in corde tuo verbum hoc salutiferum Iesu Christi, vt quotiescunq; tibi senseris aduersari inimicos, atq; contra te aliquid machinari, respicias mansuetudinem patientissimi Iesu, & eius amore, eiusq; studio imitationis excitatus, nõ finas vt ira, vindictaq; appetitus, huc te impellat, vt pro malo consentias inferre malum. *Recogit eum qui aduersus semetipsum sustinuit contradictionem, ne fatigeris armis tuis. Recordare quid pater atq; spõsus tuus de inimicis suis dixerit, quomodo in eos fuerit vltus, Nempe excusauit eos, pro illis orauit, quia eos, licet essent ingrati, licet duri essent ac mali, nunquam amare desijt. Tu itaque pari modo congemisce, condoleq; illis, quia capti vel à propria passione irã, vel à tentatoris laqueo, agunt quæ nesciunt.*

*IESUS IN CRUCE LEVATUS, INTER LATRONES
medius ponitur. Artic. XLIII.*

Matth. 27.
Lucæ 23.
Ioan. 19.
Esaie 53.
Marc. 15.

ET cum eo crucifixerunt hinc & inde duos latrones, vnum à dextris, & alterum à sinistris: medium autem Iesum. Et impleta est scriptura, quæ dicit: Et cū iniquis deputatus est.

H O M I